

процес інтернаціоналізації конкуренції, який ґрунтується на новому міжнародному конкурентному порядку, що враховує різні рівні зрілості конкурентних відносин. Держава за допомогою антимонопольної політики створює механізм регулювання конкуренції, що являє собою комплекс державних заходів, спрямованих проти монополізації виробництва і ринку.

Теорія конкуренції вивчається і розвивається багатьма вченими. Конкуренція відображає ті економічні умови господарювання, які панують у даний час у даному суспільстві, в умовах конкуренції створюється більше національного багатства при меншій вартості кожного виду продукції в порівнянні з монополією чи плановою економікою. Із зміною цього порядку змінюється і суб'єктно-об'єктна структура конкуренції.

Перелік використаних джерел:

1. Азоев Г. Л. Конкуренция: анализ, стратегия и практика / Г. Л. Азоев. – М.: Центр экономики и маркетинга, 2000. – 208 с.
2. Портер М. Стратегія конкуренції: Методика аналізу галузей і діяльності конкурентів / М. Портер ; пер. з англ. – К.: Основи, 1997. – 390 с.
3. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит; пер. с англ. – М.: Наука, 1992. – 572с.
4. Фатхутдинов Р. А. Конкуренентоспособность организации в условиях кризиса: экономика, маркетинг, менеджмент / Р. А. Фатхутдинов. – М.: Издательско-книготорговый центр «Маркетинг», 2002. – 892 с.
5. Юданов А. Ю. Конкуренция: теория и практика / А. Ю. Юданов. – М.: Издательство ГНОМ и Д, 2001. – 304 с.
6. Шумпетер Й. Теория экономического развития / Й. Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 455 с.

УДК 65 294 65.9

Супрун Сергій

Студент, ВНЗ “Університет економіки та права “КРОК”,
м. Київ, Україна

Serhii Suprun

Student, High Graduate Institute "University of Economic and Law" CROC ",
Kyiv, Ukraine

Науковий керівник: **Шарова Олена**

к.т.н., доцент, ВНЗ “Університет економіки та права “КРОК”
м. Київ, Україна

Supervisor: **Elena Sharova**

Cand. of Science (Engineering Science), Associate Professor, University "University of
Economics and Law" KROK ",
Kyiv, Ukraine

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ З ВЕЛИКОЮ КІЛЬКІСТЮ НЕВИЗНАЧЕНОСТЕЙ PROJECT MANAGEMENT DISTINCTIONS WITH A LOTS OF UNCERTAINTIES

Управління проектами зазвичай відбувається в умовах невизначеності, з появою ризиків та проблем, які спричиняють відхилення за часом та вартістю, і не дивлячись на наявність необхідного інструментарію в стандартах з управління проектами, такі проблеми, ризики, відхилення виникають найчастіше непередбачено.

Аналізуючи різнопланові події, які можна схарактеризувати як проблеми, варто окремим чином відзначити фактор, який є психологічним, і проявляється у взаємодії людей з різними організаційними структурами психіки.

Саме цей фактор пронизує всі поведінкові реакції керівника проекту без винятку, і несе в собі певний потенціал оптимізації як його діяльності, так і результатів, на досягнення яких він орієнтований сам і фокусує свою команду.

Формування команди за критеріями професіоналізму та компетентності співробітників може виявитися недостатнім, особливо для великих пілотних проектів, коли частина команди буде складатися з великої кількості нових людей. Аналіз структури психіки співробітника, або як мінімум способів його мислення, може так само виявитися важливим критерієм його участі в проекті. Можливо, що поділення психіки співробітника на складові, а саме: здатність тестування (сприйняття) реальності; перероблювання сприйнятого; здатність мислити на основі сприйнятого; адаптувати ці думки в реальність - далеко виходить за рамки компетенції керівника проекту, однак відрізнити ці процеси і розуміти де саме виникла проблема в учасника проекту, може виявитися вельми корисним.

У процесі комунікацій безліч труднощів виникає, коли співробітники, оцінюючи форми реальності, користуються не об'єктивними критеріями (реальності), а своїми суб'єктивними (внутрішніми) критеріями, які їх підсвідомість може сприймати як безумовні і об'єктивні. Розуміючи таку особливість нашої свідомості, керівнику проектів буде набагато простіше орієнтуватися у вирішенні конфліктів при комунікації, якщо він буде правильно визначати реальність, одиниці її виміру, і повертати команду в ясний та єдиний для всіх простір одиниць і величин.

В процесі реалізації проекту ми часто стикаємося з ситуаціями, коли його учасники з якихось причин уникають виконання тих чи інших завдань / робіт. Це явище може мати характер різних форм прокрастинації аж до саботажу, особливо якщо це супроводжується потребою у реалізації робіт, не виконуваних раніше. Безумовно, методи підвищення компетенції, розвитку навичок та вміння, а також примусу / мотивації, є дієвим інструментом. Ключовим завданням керівника в такій ситуації буде структурувати діяльність підлеглих, дати їм чіткий сенс, мету та метод її досягнення. Однак, вивчаючи і аналізуючи подібні ситуації, варто звернути увагу на те, що в подібному униканні присутні емоції переживання. Найчастіше, їх вага настільки велика, що усвідомлюючи у себе таке переживання, співробітники з полегшенням кажуть, що не настільки великий вантаж роботи як переживання, які вона викликає.

У проектах з великою кількістю невизначеності такі переживання забирають вагому кількість сил і часу всього проекту. З огляду на те, що причиною таких переживань є відсутність почуття безпеки (або простіше кажучи -страх), викликана невідомістю / невизначеністю, що приводить до пригнічення активності, важливим кроком для керівника проекту буде формування або участь у формуванні такої корпоративної культури, в якій співробітник буде впевнений у відсутності негативних наслідків для себе в наслідок прояву своєї активності. Іншими словами, співробітник, повинен мати право на помилку, а це в свою чергу накладає на керівника необхідність формування додаткових інструментів контролю самого процесу діяльності та її результатів. Так наприклад, креативні агенції та ІТ компанії давно мають у своєму розпорядженні великий інструментарій методів ігрових комунікацій, аж до ігрових зон у своїх офісах, покликаних створити відчуття безпеки у своїх співробітників, і спонукати їх висловлювати свої думки та ідеї аж до тих, які наша підсвідомість характеризує як дурні або не реальні.

Ефективним вирішенням аналогічних проблем може стати розуміння того, що процес переживання не йде паралельно з процесом мислення. Для того щоб почати виконувати необхідні завдання, особливо ті, що виникли в результаті непередбачуваних обставин, співробітник повинен вийти з процесу переживання, або в ідеалі не завалитися в нього взагалі. Особливість нашої психіки полягає в «підтягуванні» досвіду еволюційних невдач при невизначеності, тривозі, і почутті страху, а потім переходу з мислення за сукупністю причин на лінійне мислення, яке буде функціонувати в режимі пригадування раніше згенерованих думок. Це призводить до того, що ми сприймаємо процес прокручування старих «мислеформ» за процес мислення. Таким чином, ускладнюється пошук необхідних

рішень, або як мінімум витісняються ті рішення, які є не типовими. Можливо, що саме такий процес додав у визначення ризиків явище можливостей.

Можна помітити, що співробітники, менш обтяжені досвідом настання ризикових подій і особистих невдач, більш оптимістично дивляться на складні проекти, в усякому разі, на початкових стадіях. Найчастіше їх оптимізм дозволяє повірити в неможливе, і знайти можливості реалізації, коли більш досвідчені співробітники, налаштовані скептично, сприймають подібні проекти як безперспективні.

Перелік використаних джерел:

1. Левинский Э. А. «Клінічний психоаналіз дефіцитарних станів «Его». 1 частина. / Э. А. Левинский. –К: Видавництво КУТЕП, 2018 р.
2. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide)[Text].- Project Management Institute, Inc.,2016. – Ed.6.- 686 с

УДК 764

Ярмоленко Владислав

студент II курсу

Vladyslav Yarmolenko

Student

Науковий керівник: **Шарова Елена**

к.т.н, доцент

Навчально-науковий Інститут магістерської підготовки та післядипломної освіти

Університет «КРОК»,

м. Київ, Україна

Supervisor: **Elena Sharova**

Doctor of Technical Sciences, Associate Professor

Institute for Master and Post Diploma Studies “KROK” University,

Kyiv, Ukraine

МАРКЕТИНГОВІ ПІДХОДИ АДАПТАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ ДО УМОВ ІННОВАЦІЙНО-КОНКУРЕНТНОГО ПРОСТОРУ ФУНКЦІОНУВАННЯ

MARKETING APPROACHES TO ECONOMIC ADAPTATION SYSTEMS TO THE CONDITIONS OF INNOVATION-COMPETITIVE SPACE OF FUNCTIONING

Використання електронних технологій і інтернету у всіх сферах життя є однією з істотних рис і передумов формування інформаційного суспільства і процесу глобалізації світової економіки. Інтернет відкрив нові можливості і форми економічних зв'язків між учасниками руху товарів, ресурсів і грошей. В економіці розвинених країн отримали бурхливий розвиток різні форми електронного бізнесу і, зокрема, його найважливішого сегмента - електронної торгівлі.

Поширюючись повсюдно і пропонуючи все більш широкий асортимент товарів і послуг, електронна комерція та маркетинг стає інструментом інтеграції окремих осіб, підприємств, галузей, державних установ і держав в єдину спільноту, всередині якого взаємодія партнерів ефективно і безперешкодно реалізується засобами інформаційних і телекомунікаційних технологій. Застосування сучасних інформаційних технологій і систем комунікацій (електронного обміну даними, мережі Інтернет, електронної пошти, електронних платежів) здатне вивести на якісно новий рівень всі аспекти ведення бізнесу.

Розвиток електронної комерції та маркетингу і збільшення їх обсягів супроводжується рядом позитивних ефектів для світової економіки. Це результати розширення електронної